

**แนวความคิดขีดความสามารถในการบริหารกำกับการซ่อมสร้างถนน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ**
**Conceptual Framework of Capabilities in Managing the Rebuilding
of Local Government Roads into Practice Effectively**

รัชชานนท์ ทองอรุ่ม, เบญจ์ พรพลธรรม, พลศักดิ์ จิรไกรศิริ และสมเจตน์ พันธุ์โนมยิต
Ratchanan Thongaram, Ben Pornpoltam, Polsuk Jirakraisiri and Somjet Pantukosit
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
Doctor of Public Administration Program, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

บทคัดย่อ

บทความนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาพัฒนาการของแนวความคิดขีดความสามารถในการบริหาร กำกับการซ่อมสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีเนื้อหาสาระ ครอบคลุมถึงขอบข่ายและความหมายของขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกิจด้านการบริหาร กำกับการซ่อมสร้างถนนซึ่งเป็นงานที่มีความสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นบทความนี้ผู้เขียนได้ทำการทบทวนวรรณกรรมของนักวิชาการของไทยและต่างประเทศนำมาสู่การพัฒนากร อบแนวความคิดสำหรับการศึกษาและการปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง โดยการสังเคราะห์ตัวแปรที่สอดคล้อง กับบริบทการบริหารกำกับการซ่อมสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ซึ่งเป็นแนวทางในการบริหาร จัดการนำไปสู่การสร้างตัวแบบการบริหารงานตามขีดความสามารถของแต่ละท้องถิ่นได้ดีท่อไป

คำสำคัญ: ขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, การบริหารกำกับการซ่อมสร้างถนน

Abstract

This article is intended to guide the development of concepts and capabilities in managing the rebuilding of roads of local government into effective practice. The content covers the scope and meaning of the capacity of the local government in the management of the mission to repair roads. This is a work that is important in the development of infrastructure by the authority of local governments. This article's authors conducted academic literature reviews in Thailand and abroad leading to the development of the concept for the study and practice to be truly effective. The synthesis parameters correspond to the context of the rebuilding of roads of local government. This is an approach for managing which leads to the creation of the administrative capacity of local governments in the future.

Keywords: capability of local government, management of rebuilding roads

บทนำ

ในปัจจุบัน รัฐบาลมีการกระจายอำนาจอย่างเต็มรูปแบบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาได้จากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารราชการเชิงประยุกต์ได้จากการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีรายได้จากการสนับสนุนจากรัฐบาลกลาง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และแหล่งเงินได้จากการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งงบประมาณส่วนใหญ่นี้นำมาใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละท้องถิ่น โดยเฉพาะการซ่อมสร้างถนน ซึ่งต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการเป็นจำนวนมากในแต่ละปี บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง จำเป็นต้องมีการบริหารการกำกับการซ่อมสร้างถนน อย่างมีลำดับขั้นตอน ดังเดียวกับศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสม การออกแบบ การซ่อมสร้างถนน กระบวนการซ่อมสร้างถนน และในกระบวนการดำเนินโครงการต่าง ๆ นั้น ในแต่ละพื้นที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ประสานปัจจัยทางกีดขวางจากปัจจัยต่าง ๆ ตามบริบทการบริหารราชการท้องถิ่น ของแต่ละพื้นที่ ดังเดียวกับปัจจัยทางกีดขวางที่ดำเนินโครงการซ่อมสร้าง ปัจจัยทางกีดขวางจากตัวบุคคลการของท้องถิ่นเอง ตลอดจนปัจจัยทางการเมืองหรือผู้รับจ้างในโครงการ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ในแต่ละพื้นที่มีสภาพที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ทั้งความรู้ ทักษะ คุณลักษณะงานของผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนความสามารถของโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สถานภาพการบริหารกำกับการซื้อขายสิ่งของในประเทศไทย

รัฐบาลได้เร่งพัฒนาประเทศเพื่อให้ก้าวไปสู่ความทันสมัย โดยประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นพิษทางและเครื่องมือในการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ โดยในระยะเริ่มต้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-7 (พ.ศ. 2504-2539) รัฐบาลได้เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะการสร้างและบูรณะทางหลวงให้เชื่อมโยงกันระหว่างชนชั้นทั่วประเทศ

ทำให้การขนส่งระดับภูมิภาคเป็นไปด้วยความรวดเร็ว
ส่งผลให้งานก่อสร้างทางหลวงดำเนินการรุดหน้าต่อไป
อย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งจะเห็นได้จากงบประมาณที่ใช้ในการ
ก่อสร้างและบำรุงรักษาการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508-2514 เนื่องปีละ
ประมาณร้อยละ 10 ของงบประมาณของประเทศไทย แต่ภาย
หลังเมื่อการก่อสร้างถนนเสร็จสิ้น โครงการแล้ว ภารกิจที่
สำคัญยิ่งยวดที่ตามหลังมาคือการทะนุบำรุงรักษาเส้นทาง
เหล่านี้ให้อยู่ในสภาพที่ดี คงทนถาวร มีอายุการใช้งาน
ยาวนานคุ้มค่ากับเม็ดเงินที่ทุ่มเทลงไปมหาศาล ในช่วง
เวลาหนึ่ง กรรมทางหลวงเป็นหน่วยงานรับผิดชอบก่อสร้าง
และซ่อมแซมถนนทางหลวงทั่วประเทศ

องค์กรปกครองท้องถิ่นทุกรูปแบบ จัดตั้งขึ้นเพื่อ
ทำหน้าที่ในการจัดทำบำรุงรักษาและให้บริการสาธารณสุข
แก่ประชาชน และได้มีการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการ
สาธารณสุขจากส่วนราชการ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการมากยิ่งขึ้น ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2550 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการบริการ
สาธารณสุข ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต ด้าน
การจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย¹
และด้านการลงทุนทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และ²
ศิลปวัฒนธรรม รวม 48 มาตรฐาน เพื่อให้องค์กรปกครอง
นำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดบริการสาธารณสุขตาม
ภารกิจหน้าที่ และภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากรัฐ เพื่อ³
ให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานโดย
ยึดหลักการว่า “ประชาชนจะต้องได้รับบริการสาธารณสุขที่⁴
ดีขึ้นหรือไม่ต่างกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหาร
จัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความโปร่งใส⁵
มีประสิทธิภาพและรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการ ให้มากขึ้น
รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนภาคประชาสังคมและชุมชน
มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมดำเนินงานและติดตาม⁶
ตรวจสอบ” (สาโรช คัชมาตย์, 2550, หน้า 1)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีจำนวนมากและกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542) มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม (มาตรา 66)

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาตำบลและข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี (มาตรา 59) เพื่อเสนอสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาและให้ความเห็นชอบ (มาตรา 46) อีกทั้งมีอำนาจหน้าที่จัดระบบการบริการสาธารณูปโภคและให้มีการบำรุงรักษาทางบกทางน้ำและทางระบายน้ำจัดการด้านสาธารณูปโภคและการก่อสร้างและตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ในปี พ.ศ. 2544 และเพิ่มเป็นร้อยละ 35 ในปี พ.ศ. 2549 (มาตรา 30) ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 งานที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องรับผิดชอบในด้านโยธาได้แก่

1. งานสำรวจออกแบบเขียนแบบถนนอาคารสถานที่แห่งน้ำ
2. งานประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ
3. งานควบคุมอาคาร

ภาพ 1 สถานภาพถนนในประเทศไทย

ที่มา. จาก กรมทางหลวงชนบท. สถานภาพถนนในประเทศไทย. ค้นจาก http://masterplan.drr.go.th/gisMasterPlan2/pmapper/map.phtml?config=default&resetSession=all&zoomLayer=view_gis_road_master_plan&zoomQuery=id@1@1000005720@1@0.

4. งานก่อสร้างซ่อมบำรุงและควบคุม

เนื่องมาจากงบประมาณส่วนใหญ่ที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้จัดเก็บและได้รับการอุดหนุนจากภาครัฐได้ถูกนำมาใช้ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลักดังนั้นการบริหารโครงการก่อสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงเปรียบเสมือนหน้าที่หลักของการบริหารงานส่วนใหญ่ขององค์กรการบริหาร โครงการก่อสร้างไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนในการคัดเลือกโครงการจัดทำแผนงบประมาณการออกแบบการจัดซื้อจ้างการควบคุมงานก่อสร้างการใช้งานและการบำรุงรักษาล้วนเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อพิจารณาข้อมูลของกรมทางหลวงชนบทพบว่า ปัจจุบันถนนสายรองที่ประชาชนในชนบทใช้ในการสัญจรและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร มีระยะทางกว่า 400,000 กิโลเมตร เป็นถนนของกรมทางหลวงชนบทระยะทาง 47,916 กิโลเมตร และเป็นทางหลวงท้องถิ่นระยะทาง 352,465 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 87 ของถนนสายรอง ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จำนวน 7,853 แห่ง เป็นผู้ดูแล คุณลักษณะพื้นที่ที่รับผิดชอบรายละเอียดดังกราฟที่ 1

จากการพิจารณาสถานภาพปัจจุบันของถนนในประเทศไทยที่ได้รับการถ่ายโอนจากกรมทางหลวงชนบท ซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศไทย กว่า 7,853 แห่ง (กรมทางหลวง, 2558) มีระยะทางกว่า 3 แสนกิโลเมตร ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อย อย่างไรก็ตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งที่เพิ่ง จัดตั้งขึ้นใหม่ทำให้มีประสบการณ์ในการบริหารโครงการ ก่อสร้างไม่มากนักและมีประสิทธิภาพในการบริหาร โครงการก่อสร้างได้ไม่ดีเท่าที่ควรทั้งนี้ทำให้เกิดปัญหา ต่างๆขึ้นในโครงการก่อสร้าง เช่น การส่งมอบโครงการ ที่ล่าช้าการประเมินราคากลางที่สูงเกินจริงคุณภาพของ งานที่ได้ไม่เป็นไปตามที่มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้และเกิด ความเสียหายในโครงการก่อสร้างก่อนระยะเวลาอันควร พบว่าในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลพบ ปัญหาต่างๆ เช่น ในขั้นตอนการออกแบบโครงการพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ ทางด้านเทคนิคทางวิศวกรรมมีการทำขั้นตอนการสำรวจ ที่ต่ำกว่ามาตรฐานออกแบบโดยไม่ได้รับอนุญาตให้เป็น ผู้ได้รับใบประกอบวิชาชีพและมีการใช้แบบมาตรฐาน โดยไม่ได้สนับสนุนกับภาระทางภาษากาพ�ที่เปลี่ยนไปใน ขั้นตอนการก่อสร้างการตรวจการจ้างและการควบคุม งานก่อสร้างพบว่ารายละเอียดในการตรวจการจ้างและ การควบคุมงานก่อสร้างในทางปฏิบัติยังไม่เพียงพอขาด การระบุบทบาทของผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนอย่าง ชัดเจนการดำเนินการที่การปฏิบัติงานไม่มีรูปแบบที่แน่นอน ขาดความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ในการทำ บุคลากรที่ควบคุมและตรวจสอบงานขาดความรู้เชิงเทคนิค ขาดการศึกษาปัญหาล่วงหน้าส่งผลให้งานก่อสร้างไม่ได้ มาตรฐานและนอกจากนี้ยังมีสาเหตุหรือปัจจัยด้านอื่น ๆ อีกที่เกิดจากตัวผู้รับเหมา ก่อสร้างการเข้างานที่ล่าช้าของ ผู้รับเหมา ก่อสร้างผู้รับเหมา ก่อสร้างขาดความพร้อมทาง ด้านการเงินเครื่องจักรหรือแรงงานผู้รับเหมา ก่อสร้างขาด ความรับผิดชอบที่้งงานเป็นด้านจากปัญหาต่างๆ ดังกล่าว ที่ก่อร่างกายและวัฒนธรรมที่เน้นให้ไว้มีผลกระทบต่อคุณภาพ ของงานทั้งสิ้น

การดำเนินการก่อสร้างถนนที่มีคุณภาพที่ดีและ ได้มาตรฐานต้องมีการออกแบบ วางแผนจัดการและมี การศึกษาถึงผลได้ผลลัพธ์ในแต่ละด้าน จุดคุ้มทุน และ

ความคุ้มค่าในการลงทุนการก่อสร้าง ถนนเป็นสิ่งจำเป็น ที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ ช่วยให้ชาวเกษตรกร ชาวสวน สามารถนำผลผลิตทางการเกษตรออกจำหน่าย สินค้าสู่ห้องตลาด เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่เพื่อ ยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน อีกทั้งวิถีการดำรงชีพ ประจำวันในปัจจุบัน มีความเกี่ยวพันกับถนนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการติดต่องาน หรือการจับจ่ายใช้สอยสินค้า ในชีวิตประจำวัน หากถนนมีการก่อสร้างที่ได้มาตรฐาน การออกแบบแล้วจะช่วยให้การเดินทางเรื่องเพลิงของ เครื่องยนต์ยานพาหนะเกิดความประทับใจ ซึ่งสามารถช่วย ประหยัดพลังงานแก่ประเทศไทยได้อีกด้วยหนึ่ง

ดังนั้น ในการก่อสร้างถนนแต่ละแห่ง เริ่มต้น จากการสำรวจเส้นทาง การออกแบบการก่อสร้าง การ ประเมินราคา ก่อสร้าง การควบคุม การตรวจสอบงานให้ เป็นไปตามมาตรฐานระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุ ซึ่งองค์ประกอบทั้งหลายที่ได้กล่าวมา ข้างต้นนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องถือปฏิบัติก็คือเจ้าหน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคลากรเหล่านี้ต้องมีความ รู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานที่เรียกว่า สมรรถนะ (competency) หากบุคลากรของหน่วยงานใดมีสมรรถนะ ในการปฏิบัติงานสูงจะส่งผลให้การก่อสร้างถนนมี ประสิทธิภาพสูงด้วย ตรงกันข้ามสำหรับหน่วยงานส่วน ท้องถิ่น ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีสมรรถนะต่ำก็จะส่งผลให้การ ก่อสร้างถนนขาดประสิทธิภาพ รวมทั้งจะส่อความหมาย ถึงขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน ภาระที่ต้องการบริหารกำกับช่องส่วนท้องถิ่นในสายตาของ ประชาชน สื่อมวลชนและผู้บริหารที่กำกับดูแลองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยเช่นกัน

เนื่องจากในอนาคตแนวโน้มการซ่อมถนนของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสมุทรปราการ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีการจัดสรรงบประมาณ สร้างถนนเกือบเต็มพื้นที่แล้ว และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีการก่อสร้างถนนน้อยลง แต่ถนนที่ก่อสร้างไว้ จะเกิดการชำรุดมากขึ้น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้อง ถิ่นแต่ละแห่งจึงต้องให้ความสนใจในการซ่อมถนนให้มาก ขึ้นและในการซ่อมสร้างถนนของแต่ละองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะมีขีดความสามารถแตกต่างกัน ทั้งในด้าน ประสบการณ์ การประเมินราคา การตรวจสอบการจ้างฯ ดัง

นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องให้ความสนใจในการซ่อมดูถนนให้มากขึ้นหากมีต้นแบบในการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบริหารกำกับการซ่อมสร้างถนนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ก็จะสามารถประยุกต์งบประมาณของทางราชการได้ตามหลักธรรมาภินาลดังนี้ศึกษาตัวแบบขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารกำกับการซ่อมสร้างถนนซึ่งผลการศึกษาน่าจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศต่อไป

พัฒนาการของแนวความคิดการบริหารกำกับการซ่อมสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พัฒนาการการจัดการการซ่อมสร้างถนนตามแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้ส่วนราชการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณูปโภคให้แก่องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งนี้ การถ่ายโอนภารกิจงาน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมและการขนส่งที่สำคัญภารกิจหนึ่ง คืองานก่อสร้าง และบำรุงรักษาถนน ซึ่งส่วนราชการต่าง ๆ เช่น กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท ได้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจ ดังกล่าวให้อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว สำหรับประวัติสังเขปการบริหารจัดการการซ่อมสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากประวัติสังเขปของการบริหารจัดการการซ่อมสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ 5 ที่มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการซ่อมสร้างถนน จนถึงยุคปัจจุบันที่มีการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาบ้านเมือง ดังนี้เพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ผู้วิจัยจึงสรุปแนวคิดและนิยามการจัดการการซ่อมสร้างถนนเพื่อให้เกิดความชัดเจนและสามารถแยกองค์ประกอบของตัวแปรด้านการจัดการการซ่อมสร้างถนนไว้ดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550)

1. การศึกษาถึงความเหมาะสมสมการซ่อมสร้างถนน การบริหารกำกับการซ่อมสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องศึกษาถึงความเหมาะสมใน การซ่อมสร้างถนนทั้งด้านวิศวกรรมจราจร ด้านเศรษฐกิจ และสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนด้านยุทธศาสตร์การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. การออกแบบการซ่อมสร้างถนนเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปและมาตรฐานที่ใช้ในการออกแบบถนน การกำหนดขั้นตอนการออกแบบถนน และการจัดทำแบบแปลนแบบถนนซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินตามหลักเกณฑ์ทั่วไปในการออกแบบการบริหารการกำกับดูแลเป็นไปตามมาตรฐานการออกแบบถนนเขตเมืองและนอกเขตเมือง

3. การประเมินราคาค่าการซ่อมสร้างถนนหมายถึง การลดแบบจากรูปแบบแปลนที่ออกแบบไว้ ตามจำนวนวัสดุแต่ละประเภทเป็นจำนวน/หน่วยเท่าไหร และตรวจสอบราคาคลัง (ต่อหน่วย) จากหน่วยราชการหรือราคา ณ พื้นที่ที่จะทำการก่อสร้าง เพื่อคำนวณเป็นราคารวมแต่ละประเภท สำหรับจัดเตรียมงบประมาณการก่อสร้างต่อไป

4. การซ่อมสร้างถนน หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการควบคุมงาน การตรวจรับ/ตรวจการข้างงานซ่อมสร้างและการกำหนดบุคลากรในการบริหารจัดการ เพื่อให้ปฏิบัติงานตามมาตรฐานงานซ่อมสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พัฒนาการของแนวความคิดขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น เป็นหน่วยการปกครองที่รัฐได้จัดตั้งขึ้น (Robson, 1953) โดยกำหนดกฎหมายในการแสดงขอบเขตของสิทธิและอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง และให้มีองค์กรที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามเจตนาமณฑลของท้องถิ่นนั้นๆ โดยเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของประเทศไทย (Clarke, 1957) ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนที่มีการจัดตั้งในเขตพื้นที่ที่ขาดเจน และอยู่ในการควบคุมดูแลของรัฐบาลกลาง สิทธิและอำนาจดังกล่าวของหน่วยการปกครองท้องถิ่น เป็นอำนาจที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลาง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันรับผิดชอบทั้งหมดหรือบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น รัฐบาลท้องถิ่นเป็นรัฐบาลที่มาจากประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจในการตัดสินใจและดำเนินการภายใต้ห้องถิ่นของตน และการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่มีการ

เลือกตั้งผู้บริหาร โดยอิสระ (Montagu, 1984) เพื่อเข้ามาทำหน้าที่บริหาร การปกครองท้องถิ่นต้องมีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งสามารถใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาคแต่ยังคงอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ

จากสภาวะการณ์โลกที่เกิดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของประเทศได้ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญขึ้น กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ได้ระบุรายอำนาจให้แก่การปกครองท้องถิ่นตามมาตรา 78 (3) ว่า “กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ -ton เองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่น ได้เองส่วนเสริมให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ตามแนวโน้มนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้อง ถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้ง โครงการสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่า เทียมกันทั่วประเทศรวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อม ให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่โดยคำนึง ถึงเจตนาการณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น” และมีการ กำหนดการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 281 ถึง มาตรา 290 โดยการวางแผนหลักประกันความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนาการณ์ของประชาชนท้องถิ่น และส่วนเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น หน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วน ร่วมในการแก้ไขปัญหาของพื้นที่ จึงมีปรับปรุงรูปแบบ การปกครองท้องถิ่นไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสม กับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ ของตนได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ สามารถตอบ สนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและเสริม สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองตนเอง ให้มากที่สุด อันเป็นป้าหมายสำคัญของการกระจายอำนาจ การปกครองจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงความ เหมาะสมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจน จัดความสามารถทางด้านการบริหารบุคคล การเงิน และ การคลังของท้องถิ่นเหล่านั้นประกอบกันด้วย

ดังนั้น การปกครองท้องถิ่นจึงเป็นระบบการ ปกครองที่เป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากการกระจายอำนาจการ ปกครอง (ประเทศไทย คงทิศศึกษา, 2526) ซึ่งรัฐบาลได้

มอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครองและ ดำเนินกิจการเพื่อผลประโยชน์ของรัฐและผลประโยชน์ ของท้องถิ่นโดยตรง การบริหารงานของท้องถิ่นจะมี องค์กรประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่มีจากการเลือกตั้งของ ประชาชนบางส่วน มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน การกระจายอำนาจการปกครอง มุ่งหวังให้ประชาชนใน ท้องถิ่นจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไข ปัญหาและตอบสนองความต้องการของตนเอง (สุวรรณ พิมพาณัท, 2546) โดยมีอำนาจอิสระในการปกครอง ตนเอง สามารถกำหนดนโยบายและบริหารงานให้เป็นไป ตามนโยบายหรือความต้องการของตนเองภายใต้ขอบเขต ของกฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ และการ บริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเป็นไป เพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นหรือ ประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระบวนการถึง สาธารสำคัญแห่งหลักการปกครอง ตนเองตามเจตนาการณ์ ของประชาชนในท้องถิ่น หรืออนุญาตจากที่กฎหมาย บัญญัติไว้ได้ หลักการบริหาร การจัดการจึงเป็นเรื่อง ที่สำคัญ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำมาใช้ ให้ถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทของตนเอง และต้องเป็น ไปตามภายในได้เงื่อนไขของกฎหมายที่รัฐได้กำหนดคุ้มครอง

ผู้เขียนได้ศึกษา ทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเชิง ความสามารถทางการบริหารองค์กร ผู้วิจัยได้พิจารณา จากพัฒนาการของการบริหารยุทธศาสตร์ ย้อยหลัง 77 ปี กล่าวคือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2488 ถึงปี พ.ศ. 2556 สามารถ จำแนกองค์ประกอบของแนวความคิดเชิงความสามารถ การบริหารองค์กร จำนวน 12 ตัวแปร ประกอบด้วยเชิง ความสามารถความรู้ทักษะคุณลักษณะส่วนบุคคลเชิงความสามารถ สามารถดำเนินโครงการสร้างองค์กรสภาพแวดล้อมองค์กรขนาด ขององค์การอำนาจการเมืองและอำนาจหน้าที่ระบบของ งานระบบเทคโนโลยีการวางแผนการประเมินผล และเชิง ความสามารถของนโยบาย จากการสังเคราะห์แหล่งที่มา ของหลักการ และแนวความคิดเชิงความสามารถทางการ บริหารองค์กรซึ่งให้เห็นถึงพัฒนาการของแนวคิดนี้ออก เป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 (ระยะเวลาระหว่าง ปี ค.ศ. 1957-1990) หลักการ และแนวคิดเชิงความสามารถทางการบริหาร องค์กรของนักวิชาการส่วนใหญ่มองว่าเชิงความสามารถ

การบริหารเป็นการศึกษาสภาพแวดล้อม เพื่อกำหนด
ยุทธศาสตร์ นำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร
ที่วางไว้ จนนำไปสู่การปรับยุทธศาสตร์ให้เหมาะสม
กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเป็นพลวัต ใน
สภาวะการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งลักษณะ
ขององค์กรที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต และเงื่อนไข
ของการแข่งขันใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น (Drucker, 1954) ทำให้
ปัจจัยหรือสาเหตุของความสำเร็จขององค์กรภาครัฐที่เคย
มีมาในอดีตจะเริ่มเปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารยุคใหม่จะต้อง
ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและสามารถ
ปรับตัวได้อย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นส่างผล
ให้การบริหารยุทธศาสตร์มีความสำคัญต่อผู้บริหารยุคใหม่
ในยุคนี้ให้ความสำคัญ “จัดความสามารถ” องค์การ เกิด
จากคุณลักษณะของบุคคลในองค์การที่ทำให้เกิดผลงาน
(Boyatzis, 1982) หรือพฤติกรรมองค์การ ประสิทธิภาพ
ที่เกิดขึ้นในงานด้านต่างๆ ที่บุคลากรมีส่วนรับผิดชอบ มี
ผลมาจากการคุณภาพ ได้แก่ (1) ความรู้ ความสามารถ
ทักษะ และความสนใจของบุคลากร (2) รูปแบบการทำงาน
บุคคลิกภาพ ความสนิทใจ ใส่ ตลอดจนหลักกฎระเบียบ
ความซื่อสัตย์ ค่านิยม และทัศนคติ ที่เกิดขึ้นภายในได้ปัจจัยสภาพ
แวดล้อมขององค์กร และทำให้บุคคลมุ่งมั่นไปสู่ผลลัพธ์
ที่ต้องการ (Boyatzis, 1982)

ช่วงที่ 2 (ระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 1990 ถึง พ.ศ. 2012) ระยะเวลาสี่ปีหลังไป 20 ปีจากปัจจุบัน นักวิชาการมีมุมมองเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านความสามารถในการบริหารองค์กร นั่นคือ การบริหารงาน เป็นกระบวนการบริหารที่จะกำหนดทิศทางขององค์กรสู่ความสำเร็จ โดยการพัฒนาวิธีคิดเกี่ยวกับ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกอย่างละเอียด และรอบครอบให้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป แนวความคิดส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปใน มิติต่างๆ (Jose VelosoAbueva, 1970) มีความสรุปชั้น ชั้น ไม่แน่นอนและมีผลกระทบซึ่งกันและกันค่อนข้างมาก การบริหารงานจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงาน เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้ โดยยึดหลักการจัดการโครงสร้างขององค์กร โดยทุกภาคส่วนในองค์กรมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับปฏิบัติ และผู้มีส่วน

เกี่ยวข้อง (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2546)

ในยุคนี้องค์การได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมจนกระทั่งสามารถกำหนดตำแหน่งของตนเอง ในปัจจุบันและอนาคตได้ชัดเจน จะทำให้องค์การมีทิศทาง วิสัยทัศน์ พันธกิจที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในยุค การเปลี่ยนแปลง แต่การจะบรรลุเป้าหมายของพันธกิจ และวิสัยทัศน์ได้อย่างดียิ่งนั้น องค์การจะให้ความสำคัญ กับขีดความสามารถเป็นสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ เป้าหมายของพันธกิจและวิสัยทัศน์องค์การ โดยองค์การต้องพิจารณาว่าการบรรลุเป้าหมาย พันธกิจและวิสัยทัศน์นั้นๆ ต้องทำความเข้าใจขีดความสามารถของตนในทุก ๆ มิติ ทึ้ง โครงสร้างองค์กร สภาพแวดล้อมขององค์กร ขนาดขององค์การ จำนวนการเมืองและจำนวนหน้าที่ระบบของงาน ระบบเทคโนโลยีการวางแผนการประมินผล ตลอดจนเป้าหมายและนโยบายการบริหารงานขององค์กร

จากการสังเคราะห์ข้อมูลทางการบริหารองค์กรในยุคนี้ ที่มีแนวคิดได้ปรับเปลี่ยนทิศทางของการพัฒนาในยุคแรก คือ ให้น้ำหนักต่อความสำคัญของวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ที่จะต้องบรรลุความสำเร็จ และจึงให้วิธีการบริหาร ในยุคนี้จึงมีแนวคิดที่ใช้หลักการบริหารจากยุคแรก มาพัฒนาปรับปรุง ใช้เป็นการบริหารการพัฒนา ที่มุ่งหวังให้บรรลุผลตามเป้าหมายภารกิจขององค์กร ในด้านเศรษฐกิจ สังคมของรัฐ โดยเฉพาะนโยบายที่ได้รับจากรัฐบาล เป็นแนวคิดการบริหารการพัฒนานี้ เป็นการบริหารที่ยึดจุดมุ่งหมาย (goal-oriented) (Arnauld de Nadaillac, 2003) ซึ่งเกิดขึ้นจากคุณลักษณะของบุคคลซึ่งได้แก่ ความรู้ทักษะความสามารถและคุณสมบัติต่างๆ อันได้แก่ ค่าnierim จริยธรรมบุคคลิกภาพคุณลักษณะทางกายภาพ และอื่นๆ ซึ่งจำเป็นและสอดคล้องกับความเหมาะสมกับองค์การ (อานันท์ ศักดิ์วิชญ์, 2547)

แนวทางการบริหารกำกับการซื้อมาสร้างถนนของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) สู่การปฏิรูปต่อย่างมี ประสิทธิภาพ

จากการสังเคราะห์พัฒนาการและแนวคิดผู้เขียน
สามารถสรุปแนวความคิดเป็นแนวทางการบริหารกำกับ
การซ่อมสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(อปท.)
สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ที่

1. ปัจจัยความสามารถด้านความรู้ ปัจจัยความสามารถด้านความรู้ในการบริหารการกำกับช่องส่วนสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกสั่งสมมาจากการศึกษาทั้งในสถานบันการศึกษาสถาบันฝึกอบรม/สัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนาระบบที่เปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายวิชาชีพเดียวกันและต่างสายวิชาชีพ (อาจารย์ภูวิทยพันธุ์, 2547) ประกอบด้วย องค์ประกอบดังนี้ การศึกษาระบบที่เปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายวิชาชีพเดียวกันและต่างสายวิชาชีพ (อาจารย์ภูวิทยพันธุ์, 2547) ประกอบด้วย องค์ประกอบดังนี้ การศึกษาระบบที่เปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ปัจจัยความสามารถด้านการศึกษา เป็นปัจจัยความสามารถด้านความรู้ทางด้านวิศวกรรมความรอบรู้ทางกฎหมายความรอบรู้ทางงานช่างการช่องส่วนสร้างถนน ในการบริหารการกำกับช่องส่วนสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ณรงค์วิทัย แสนทอง, 2546)

1.2 ปัจจัยความสามารถการฝึกอบรม เป็นปัจจัยความสามารถด้านความรู้ในการฝึกอบรมในการบริหารการกำกับช่องส่วนสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังแต่ การอบรมให้ความรอบรู้ทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยความรู้เกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และความรอบรู้ในนโยบายสาธารณะ

1.3 ปัจจัยความสามารถด้านประสบการณ์ เป็นปัจจัยความสามารถด้านประสบการณ์ในการบริหารการกำกับช่องส่วนสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการดำเนินการของเจ้าหน้าที่มีความสามารถเรียนรู้ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการทำงานการทำงานเป็นการสั่งสมความเชี่ยวชาญในอาชีพ และมีความเข้าใจในระบบ ขั้นตอนการทำงานและด้านการช่องส่วนสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ณัฐรุพันธ์ เจริญนันทน์, 2551)

2. ปัจจัยความสามารถด้านทักษะ ทักษะ (skills) เป็นสิ่งที่จะต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้น โดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา ทั้งนี้ ทักษะจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ (1) ทักษะด้านการบริหาร/จัดการ (management skills) หมายถึง ทักษะในการบริหารงานคุณงาน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับระบบความคิดและการจัดการในการบริหารงาน ให้มีประสิทธิภาพ เช่น

ทักษะในการมีวิสัยทัศน์ทางกลยุทธ์ ให้มีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะในการมีวิสัยทัศน์ทางกลยุทธ์ ซึ่งทักษะดังกล่าว จะแสดงออกถึงการจัดระบบความคิดเพื่อมองไปที่เป้าหมายในอนาคตว่าอย่างจะทำ หรือมีความต้องการอะไร ในอนาคต (2) ทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (technical skills) หมายถึง ทักษะที่จำเป็นในการทำงานตามสายงาน หรือกิจกรรมงานที่แตกต่างกันไป เช่น งานจัดซื้อจะมีหน้าที่ ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่แตกต่างไปจากงานผลิต ดังนั้น ทักษะที่ต้องการของคนที่ทำงานด้านจัดซื้อได้นั้น จะต้องแตกต่างไปจากงานผลิตเช่นเดียวกัน (อาจารย์ภูวิทยพันธุ์, 2547) ดังนั้น ปัจจัยความสามารถด้านทักษะในการบริหารการกำกับช่องส่วนสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงประกอบด้วย ทักษะการบริหาร/จัดการงาน และทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

2.1 ทักษะการบริหารงานการช่องส่วนสร้างถนนประกอบด้วย ทักษะการคิดนออกรอบและการคิด ริเริ่ม ทักษะการนำเสนอทักษะการจัดทำแบบประเมินทักษะ การพูด การฟังทักษะการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมทักษะการให้รางวัลทักษะการคิดเชิงกลยุทธ์ทักษะการวางแผนทักษะการจัดตั้งทีมงานทักษะการจัดการเวลา ทักษะการจัดการการเปลี่ยนแปลงทักษะการฝึกและพัฒนาผู้อื่นทักษะการจัดการความขัดแย้งทักษะการตัดสินใจทักษะการติดตามงานทักษะการคาดการณ์ทักษะการแสดงคิดเห็นและการยอมรับความคิดเห็นทักษะการตั้งเป้าหมาย ทักษะการสร้างนวัตกรรมและมีทักษะภาวะผู้นำการบังคับบัญชา (เสน่ห์ จุ๊ย โต, 2556)

2.2 ทักษะเทคนิคเฉพาะงานการกำกับการช่องส่วนสร้างถนน ประกอบด้วย ทักษะการบริหารโครงการและประเมินผลโครงการทักษะการคำนวณทักษะการประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทักษะการใช้คอมพิวเตอร์สำหรับงานการช่องส่วนสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมทักษะการจัดการฐานข้อมูลทักษะการจัดทำงานงานการควบคุมงานทักษะความรู้ภาษาอังกฤษทักษะการใช้อุปกรณ์เกี่ยวกับการออกแบบช่องส่วนสร้างทักษะการรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านวิศวกรรม ทักษะการจัดการความขัดแย้งในชุมชนทักษะการบริหารและควบคุมโครงการทักษะการพูดในที่ชุมชน(ภาษาไทยและสุลาม)

3. จัดความสามารถด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล องค์ประกอบคือ ความคิด ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทัศนคติ และ แรงจูงใจ ความต้องการ สำหรับขีดความสามารถด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคลในการบริหารกำกับการซ่อมสร้าง ถนน จึงประกอบด้วย การทำงานเป็นทีมความรับผิดชอบ ความสำนึกรักด้านคุณภาพและบริการ และความสามารถในการสื่อความ (อาจารย์ ภูวิทยพันธุ์, 2547) สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

3.1 การทำงานเป็นทีม เป็นลักษณะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนของการยอมรับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานคนอื่นสามารถปฏิบัติงานกับตำแหน่งงานอื่น ๆ ได้ เป็นอย่างดีสามารถปฏิบัติงานในที่มีทีมงานหลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกองค์กรมีทักษะที่ดีต่อการทำงาน เป็นทีมมีความผูกพันธ์กับเป้าหมายของทีมงานมีความรับผิดชอบการดำเนินงานในส่วนที่ได้รับมอบหมายและมีการแก้ไขปัญหาจากประสบการณ์และความชำนาญของตนให้แก่ทีมงาน

3.2 ด้านความรับผิดชอบโดยการทำงาน และการปฏิบัติงานตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบสามารถอธิบายถึงคุณค่าขององค์กรวิสัยทัศน์ พันธกิจและนโยบาย มีความตระหนักรถึงเป้าหมายผลการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานให้ได้ผลงานตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับมอบหมายมีความสามารถในการปรับเปลี่ยนแนวทางหรือวิธีการปฏิบัติงานอย่างภายใต้กรอบที่กำหนดไว้เป็นผู้นำในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกันและให้การยอมรับและปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่างๆ

3.3 ความสำนึกรักด้านคุณภาพและบริการ ซึ่งการปฏิบัติงานในการกำกับการซ่อมสร้างถนน จำเป็นต้องนำเทคนิควิธีการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพมาใช้มีการปฏิบัติงานตามกระบวนการขั้นตอนตามมาตรฐานที่กำหนด สนับสนุนบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องรวมทั้งแก้ไขปัญหาด้านการบริการมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือกระบวนการพัฒนาคุณภาพสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามขั้นตอนมาตรฐานและการปรับปรุงเพื่อหาแนวทาง

แก้ไขพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานอยู่เสมอ

3.4 ด้านความสามารถในการสื่อความการปฏิบัติงานในการกำกับการซ่อมสร้างถนนผู้ปฏิบัติงานต้องมีความสามารถในการสื่อความระหว่างหน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยมีความเข้าใจคำสั่งและทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้องครบถ้วนสามารถถ่ายทอดข้อมูลทั่วสารและงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายให้กับผู้ร่วมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้สามารถรายงานความคืบหน้าการดำเนินงานภายใต้บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบได้สามารถเขียนรายงานผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ โดยสรุปประเด็นพร้อมทั้งนำเสนอได้และยอมรับฟังความคิดเห็น ได้อย่างมีประสิทธิผล

4. จัดความสามารถตามโครงสร้างองค์กรปัจจุบัน ส่วนท้องถิ่น ปัจจัยสำคัญที่สามารถขับเคลื่อนโครงการซ่อมสร้างถนนต่าง ๆ ของ อปท. จำเป็นต้องประกอบด้วย ภาวะผู้นำ การวางแผนงานและ การบริหารบุคลากร ซึ่งเป็นระบบการบริหารงานขององค์กรปัจจุบัน ส่วนท้องถิ่นตามโครงสร้างองค์กรปัจจุบัน ส่วนท้องถิ่นในการกำกับการซ่อมสร้างถนน มีรายละเอียดขององค์ประกอบขีดความสามารถตามโครงสร้างองค์กรปัจจุบัน ส่วนท้องถิ่น ดังนี้

4.1 ด้านภาวะผู้นำภาวะผู้นำของบุคลากรเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในการกำกับการซ่อมสร้างถนน จำเป็นต้องปฏิบัติงานตามขอบเขตความรับผิดชอบและเป้าหมายที่ได้รับมอบหมายมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานของตนและของทีมงานมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรหรือทีมงานอื่นในการกำหนดเป้าหมายของทีมงานถ่ายทอดกระตุ้นจูงใจบุคลากรให้ยอมรับเชื่อถือและปฏิบัติงานร่วมกับตนเองมีส่วนช่วยในการสร้างบรรยายกาศของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีความสามารถในการวิเคราะห์และตัดสินใจสำหรับปัญหาในกรณีเร่งด่วนร่วมปรับปรุงผลการปฏิบัติงานรวมทั้งรับฟังข้อมูลจากบุคลากรระดับบริหารการเข้าร่วมสนับสนุนการปฏิบัติงานในพิษทางที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เป้าหมายพันธกิจวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กรเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่างๆ สนับสนุนจูงใจบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกันและพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มระดับผลการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอยู่ตลอดเวลา

4.2 ด้านการวางแผนงาน การวางแผนงานของบุคลากรเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในการกำกับการซ่อมสร้างถนน จะต้องจัดลำดับกิจกรรมการปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบตามความสำคัญและเร่งด่วน มีความสามารถในการกำหนดแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายมีความสามารถในการจัดลำดับเป้าหมายการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบข้อมูลการปฏิบัติและปัญหาในระดับปฏิบัติการที่ผ่านมาการปรับเปลี่ยนขั้นตอนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการจัดสรรทรัพยากรสำหรับทีมงานต่างๆ ที่เหมาะสมการสนับสนุนการดำเนินงานตามเป้าหมายและการใช้ทรัพยากรการวิเคราะห์สถานการณ์ทางธุรกิจทั้งภายในออกและภายนอกองค์กรและปรับเปลี่ยนแผนงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายรวมขององค์กรตามสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง

4.3 ด้านการบริหารบุคลากร การบริหารบุคลากรของบุคลากรเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในการกำกับการซ่อมสร้างถนน ต้องสามารถอธิบายเป้าหมายในตำแหน่งงานอธิบายวิธีการปฏิบัติงานในตำแหน่งงานส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเองการให้คำปรึกษาแนะนำวิธีการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานกระตุ้นให้พนักงานถ่ายทอดความรู้และทักษะที่เป็นประโยชน์การมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและคุณสมบัติของบุคลากรการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดการกำหนดนโยบายเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาบุคลากรและการพัฒนาทักษะในการสอนงานและการให้คำแนะนำปรึกษาเพื่อให้บุคลากรสามารถนำไปปฏิบัติได้

References

- Abueva, Jose Veloso. (1970). *Administrative culture and behavior and middle civil servants in the Philippines*. Durham, NC: Duke University.
- Arnauld de Nadaillac. (2003). *Vocational education and training in France*. Retrieved from <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:08CvSNAwlzIJ:vital.new.voced.edu.au/vital/access/services/Download/ngv:9098/SOURCE6+&cd=3&hl=th&ct=clnk&gl=th>.
- Boyatzis, R. E. (1982). *The competent manager*. New York: Wiley & Sons.
- Clarke, J. (1957). *Outline of local government of the United Kingdom*. London: Sir Issac Pitman & Son.
- Department of Local Administration. (2007). *Standard of road and footpath*. Bangkok: Author. (in Thai)
- Department of Ruler Roads. (2015). *Road status in Thailand*. Retrieved from http://masterplan.drr.go.th/gisMasterPlan2/pmapper/map.phtml?config=default&resetSession=all&zoomLayer=view_gis_road_master_plan&zoomQuery=id@1@1000005720@1@0, 15 กรกฏาคม
- Drucker, P. F. (1954). *The practice of management*. New York: Hyper Colline.
- Juito, S. (2008). *Modern organization*. Nontaburi: Sukhothai Thammatirat University. (in Thai)
- Katchamat, S. (2007). Public administration under local administration organizations cooperation. *Journal of Community Development Research*, 2(1), 12-16. (in Thai)
- Kongritsuksakorn, P. (1983). *Local administration*. Bangkok: Peerapantana. (in Thai)

- Montagu, H. G. (1984). *Comparative local government*. London: William Brendon and Son.
- Phuwittayapun, A. (2004). *Competency Dictionary*. Bangkok: HR Center. (in Thai)
- Pintanon, S. (2003). *Factors affecting the strength of subdistrict administrative organization*. Bangkok: Department of Local Administration. (in Thai)
- Robson, W. A. (1953). *Local government in encyclopedia of social science*. New York: The Macmillan.
- Saichu, P., & Siriniran S. (2011). *Guidebook for manager and undergraduate student* (13th ed.). Bangkok: Offset. (in Thai)
- Sakworawit, A. (2004). Competency concept. *Chulalongkorn Journal*, 16(3), 57-72. (in Thai)
- Santhong, N. (2003). *Modern human resource management*. Bangkok: HR Center. (in Thai)

